

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. januára 2009 v Bratislave sťažnosť odsúdeného **S. F.**, ktorú podal proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2008, sp. zn. 4 Ntok 2/2008 a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **S. F.** sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave na neverejnom zasadnutí uznesením z 25. novembra 2008, sp. zn. 4 Ntok 2/2008 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného **S. F.** na povolenie obnovy konania, ktoré sa vo vzťahu k nemu skončilo právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 1993, sp. zn. 1 T 6/92 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 1994, sp. zn. 1 To 116/93, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu vzbury väzňov podľa § 171 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a § 156 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. (v bode 4), s trestným činom vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.,

spáchaným obzvlášť nebezpečným recidivistom v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. (v bode 5) a s trestným činom všeobecného ohrozenia spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 179 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (v bode 6). Za uvedené trestné činy bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 a ½ (dvanásť a pol) roka, pre výkon ktorého bol zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Proti citovanému zneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal odsúdený S. F. v zákonnej lehote sťažnosť. Uviedol v nej, že senát krajského súdu postupoval svojvoľne a nezákonné, keď nepredložil najvyššiemu súdu na rozhodnutie ním vznesenú námietku zaujatosti.

Neakceptovateľné je aj odôvodnenie napadnutého uznesenia v tom smere, že nepredložil nové skutočnosti a dôkazy odôvodňujúce povolenie obnovy konania. Robia sa totiž intrigy, aby nevyšli najavo skutočnosti o jeho protizákonnom odsúdení, na ktorom sa zločine podieľali ŠTB, VB, prokuratúra a sudcovia za pomoci falošných svedkov. Zamietaním jeho návrhov na povolenie obnovy konania zakrývajú hlavného iniciátora návodu podpálenia väzenských objektov v L. M. G. a páchatel'ov uvedeného konania. Pre uvedené skutočnosti navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, vec odňať Krajskému súdu v Bratislave a prikázať ju inému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného S. F. nie je dôvodná.

Zákonu zodpovedá postup krajského súdu, pokiaľ tento nepredložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu odsúdeného S. F. na odňatie veci a na jej prikázanie na rozhodnutie o podanom návrhu na povolenie obnovy konania inému krajskému súdu ako aj meritórne rozhodnutie o uvedenom návrhu tak, že tento bol krajským súdom zamietnutý na neverejnom zasadnutí. Postup krajského súdu v oboch smeroch je v napadnutom uznesení aj dostatočne odôvodnený.

Ustanovenie § 23 Tr. por. upravujúce tzv. delegáciu (t.j. odňatie a prikázanie veci) zakazuje v odseku 4, veta posledná konať o návrhu strany (ktorou je v konaní o povolenie

obnovy tiež odsúdený), ktorý je založenom na tých istých dôvodoch, pre ktoré už bolo rozhodnuté. Ostatný návrh odsúdeného S. F. na odňatie a prikázanie veci obsiahnutý v jeho ostatnom návrhu na povolenie obnovy konania z 12. novembra 2008 je opakovaním rovnakých dôvodov, o ktorých bolo už opakovane rozhodnuté uzneseniami najvyššieho súdu, citovanými v poslednom odseku na strane 2, napadnutého uznesenia krajského súdu tak, že trestná vec odsúdeného S. F. v konaní o povolenie obnovy konania sa Krajskému súdu v Bratislave neodníma. Ostatne takto rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. júla 2007, sp. zn. 4 Ndt 11/2007, a preto aktuálny postup krajského súdu, ktorý s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 7 Tr. por. nepredložil vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie vecí, opierajúci sa o námietku zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave, bol správny a zodpovedajúci zákonu.

Taký (správny) je aj záver krajského súdu, že odsúdený S. F. oprel ostatný návrh na povolenie obnovy konania o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predmetom jeho predchádzajúcich právoplatne zamietnutých návrhov na povolenie obnovy konania. Tomuto zisteniu zodpovedal procesný postup prvostupňového súdu, ktorý v súlade so zákonom (§ 402 ods. 2 Tr. por.) rozhodol na neverejnom zasadnutí, ovšem v tomto prípade mal návrh odsúdeného odmietnuť z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por. a nie návrh zamietnuť, pretože zistenie totožných skutočností a dôkazov, už posúdených v predchádzajúcom právoplatne zamietnutom návrhu na povolenie obnovy konania vylučuje ich opätovné skúmanie z hľadísk podmienok obnovy konania uvedených v § 394 Tr. por.

Odsúdeným v každom návrhu a opravnom prostriedku akcentovaná okolnosť, že na jeho odsúdení sa podieľali komunistickí zločinci – počnúc policajtmi, resp. ŠT-bákmi a končiac sudcami by mohla byť okolnosťou odôvodňujúcou obnovu konania len vtedy, ak by sa zistilo (v inom konaní) právoplatným rozsudkom, že policajt, prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin (dôvod obnovy podľa § 394 ods. 5 Tr. por.) Len subjektívne tvrdenie odsúdeného bez existencie právoplatného súdneho rozhodnutia vydaného v trestnom konaní nemôže byť okolnosťou spôsobilou povoliť obnovu konania.

So zreteľom na to, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je v podstate veci správne a zákonné, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného S. F. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková